

Grupa VI

Temat tygodnia: Tajemnice ksiązek.

Tematyka dnia: Moje ulubione książki.

Poniedziałek 04.05.2020r.

Dzień dobry wszystkim chętnym do wspólnej zabawy. Razem z Rodzicami postaramy się Wam przypomnieć o tym, jakie miejsce zajmują książki w naszym życiu, do czego służą, jakie informacje możemy w nich znaleźć.

Myślę, że są niezbędne w czasach izolacji domowej.

Zabawy ruchowe dla wszystkich dzieci: Potrzebne będą szaliki i małe poduszcзки – jaśki.

Wszyscy czekamy na deszcz i nasze zabawy w tym tygodniu będą krążyć wokół padającego deszczu. Wietrzmy pokój, zdejmujemy kapcie i zaczynamy.

1. „Wiosenny deszczyk” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dziecko porusza się po pokoju w dowolnym tempie. Na hasło: *Pada deszcz we wzorki lub w kolorze* ustawia się obok jaśka w odpowiednim kolorze lub wzorem. Kolejne powtórzenie – zamiana.
2. „Tęcza” – siad skrzyżny. Dziecko trzyma szalik za końce, plecy proste, ręce wyprostowane nad głową. Robi skłony w bok, raz w prawo, raz w lewo – po deszczu pojawiła się tęcza.
3. „Nie wpadnij do kałuży” – zabawa z elementem skoku. Po deszczu powstały kałuże, dziecko przeskakuje po kamieniach – jaśkach tak, by nie wpaść do wody.
4. „Niedźwiadki obudziły się z zimowego snu” – zabawa z elementem czworakowania. Dziecko – niedźwiadek – czworakuje po całej pokoju. „Niedźwiadki wygrzewają się na słońcu” – leżenie na plecach, machanie uniesionymi nogami i rękami.
5. „Krecik wychodzi z kretowiska” – zabawa z elementem pełzania. Dziecko kilka razy próbuje przedostać się na drugą stronę tunelu utworzonego z krzesel.
6. „Obserwujemy bociana” – ćwiczenia tułowia. Leżenie na brzuchu, nogi przyklejone do podłogi, dziecko z palców robi „lornetkę”, odrywa łokcie i obserwuje bociana spacerującego po łące, tak by go nie spłoszyć.
7. „Wąchamy kwiaty” – ćwiczenia uspokajające. Dziecko leży na podłodze w dowolnej pozycji. Wdycha wolno i spokojnie powietrze nosem i wydycha ustami

Materiał dla 3 latków: Józio B., Jaś B., Amelia Ch., Natalia R., Oliwia R., Filipek Sz., Julian T., Jagoda W., Kalina W., Róża W.

1. „Moje książki” – słuchanie wiersza I. Salach oraz rozmowa na temat jego treści.

Moje książki kolorowe
stoją równo na półeczce.
Myję ręce i oglądam
kartkę po karteczce.
Czasem książki czyta mama,
bo ja nie potrafię sama.
Z książek wiele się dowiecie
o szerokim pięknym świecie.
O roślinach, o zwierzętach,
o dalekich krajach też.
Wszystko w książce jest zamknięte,
a więc ją do ręki bierz.

Rodzicu proszę porozmawiaj z dzieckiem na temat przeczytanego wiersza.

Pyta pomocnicze: *O czym dzisiaj będziemy mówić?*

Dlaczego dobrze jest mieć książki w domu i czytać je codziennie?

Co trzeba najpierw zrobić, zanim weźmiemy do ręki książkę?

Proszę zwróć dziecku uwagę na prawidłowe obchodzenie się z książkami:

Nie wolno poplamiać książki ani zaginać rogów; Należy delikatnie odwracać kartki, by ich nie podrzeć, oraz odkładać książki na swoje miejsce.

2. „Książki na miejsce!” – zabawa porządkowa. Dzieci porządkują swoje książeczki zgromadzone w domu. Zachęcamy aby dziecko poukładało swoje książeczki na wyznaczone miejsce. Po porządkach poproś dziecko aby wybrało ulubioną książkę.

3. „Jaka to książka?” – zabawa dydaktyczna. Dziecko siedzi wygodnie przy stole lub w innym spokojnym miejscu i opowiada o ulubionej książce. Proś i zachęć dziecko aby opowiedziało o swoich ulubionych postaciach z książki.

Materiał dla 4 latków: Dawid Ch., Ola L., Iga Cz.

1. „Co to jest?” – rozwiązywanie zagadek tematycznych.

Gdy chcesz stworzyć obrazek nowy,
taki piękny, kolorowy.
Będzie ci potrzebna ona,
najlepsza będzie biała, ale może być i czerwona.
Na niej namalujesz lub narysujesz, co tylko chcesz,
a potem możesz wyciąć każdą narysowaną rzecz. (kartka papieru)

Czyta ją mama, czyta i tata
często w obrazki jest bogata.
Dużo liter na każdej stronie,
są historie o królu na tronie.
Są też wiersze rymowane,
najlepiej, gdy przez babcię czytane. (książka)

Zanim zaczniesz czytać książkę,
najpierw, gdy ją bierzesz w rączkę,
patrzysz, co jest z tyłu, co jest z przodu,
czy jest tam rysunek samochodu?
Jest i taka, co przedstawia niedźwiadka,
to właśnie jest... (okładka)

2. „Jakie książki lubimy?” – rozmowa na temat literatury dziecięcej na podstawie doświadczeń dzieci i książek znajdujących się w mieszkaniu.

Usiądź z dzieckiem wygodnie na dywanie. Ułóż na środku książki z kącika czytelniczego. Razem z dzieckiem omów tematykę zgromadzonych książek. Wytłumacz, że książki mogą zawierać krótkie opowiadania (pokazuje taką książkę), opowiadać długą historię (pokazuje taką książkę) lub mogą być napisane wierszem (pokazuje taką książkę). Dziecko mówi, jakie książki lubią najbardziej, kto najczęściej czyta im książki. Poproś aby powiedział, jaka jest jego ulubiona książka. Poproś aby wymieniło jej tytuł i bohaterów.

3. "Mole książkowe" – słuchanie wierszyka Dominiki Niemiec i rozmowa na jego temat.

Otwieram książkę, jedna chwilka
i już jestem w innym świecie.
W wyobraźni staję się piękną królewną
lub pszczołką skrytą w kwiatów bukicie.
Każda książka roztacza przede mną
świat niezwykły, wspaniały.
Z zachwytem pochłaniam każde słowo, zdanie,
rozdział od deski do deski... czyli cały.
Rodzice doskonale rozumieją
mój zachwyt nad książkami,
bo tak jak ja są zwyczajnie
Zachwycamy się książkami,
jesteśmy książkowymi molami.
Gdy poczytać długo masz chęć,
weź książek więcej

mniej niż pięć.

Rodzicu proszę porozmawiaj z dzieckiem na temat wiersza. Pytania pomocnicze:

O jakim przedmiocie był wiersz?

W kogo zamienia się dziewczynka, czytając książkę?

Jak czuje się dziewczynka, gdy czyta książki?

Kto jeszcze razem z dziewczynką zachwyca się książkami?

Co to znaczy czuć zachwyt?

Co to znaczy „przeczytać coś od deski do deski”?

Kto to jest „mol książkowy”?

Czy lubicie czytać książki?

Czy są takie książki, którymi jesteście zachwyceni?

4. Ćwiczenie z księgą emocji.

Dziecko układa historyjkę obrazkową pasującą do treści wiersza. Poproś aby opowiedziało, co się po kolei wydarzyło.

Materiał dla 5 latków:, Helenka K., Kuba K., Kuba L., Andrzej S., Sasza C., Ignacy Ch., Michał Ł.

1. "Ale wstyd!" – słuchanie i analiza treści wiersza Dominiki Niemiec.

Dnia pewnego ciepłą zieloną wiosną
mała Ania patrzyła, jak kwiatki rosną.
A że chciała narysować sobie takie ładne kwiatki,
umieściła je na książce, na środku okładki.
Wiem, powiecie, że Ania książkę tak zniszczyła,
ale jeszcze ta historia wcale się nie skończyła.
Ale wstyd!
Siostra Ani, gdy tylko spostrzegła jej poczynania,
zaczęła szukać jakiegoś rozwiązania.
Chciała książkę wyszorować szczoteczką i wodą.
Może one na ten kłopot coś pomóc tu mogą?
Ale zamiast się poprawić, wszystko się pogorszyło,
bo książce to pranie wcale nie posłużyło.
Ale wstyd!
Mama, gdy zobaczyła poczynania swoich córek,
za zniszczenie książki dała im porządną burę.
Bo się okazało, że książka nie należy do dzieci,
a jedynie ktoś im tę książkę do czytania polecił.
I mama z biblioteki ją wypożyczyła.
A to bardzo ważna kwestia w tym momencie była.
Ale wstyd!
Przecież książki nawet pomazanej nie można wyrzucić.
Trzeba będzie ją do biblioteki jak należy zwrócić.
I wyjaśnić przyczynę jej stanu fatalnego,
jej pogięcia i pomięcia, obrazka nieoczekiwanego.
I książkę odkupić lub zapłacić karę.
Nikt się w takiej sytuacji nie czuje doskonale.
Ale wstyd!
Szybko do biblioteki poszła z córkami mama.
W bibliotece jak zwykle siedziała pani ta sama.
Przywitała wszystkich i już książkę ogląda.
Badawczo się przygląda książce, dziewczynkom się przygląda.
– I co żeście tutaj, łobuziaki, uczyniły?
– Przepraszamy, trochę żeśmy książkę uszkodziły.
Ale wstyd!
– No cóż, musicie teraz naprawić swe zachowanie.

Zaraz wymyślę dla was jakieś zadanie.
Pomożecie mi poustawiać stos książek na półki,
a wtedy wybaczymy wam te wyczyny, te bzdurki.
Dziewczynki zabrały się do pracy ku uciesze mamy.
– Jak dbać i szanować książki, teraz zapamiętamy.
A gdzie wstyd? Już minął, znikł!

Po przeczytaniu wiersza Rodzicu porozmawiaj z dzieckiem na temat wiersza.
Pytania pomocnicze: *Czego dotyczył wiersz?*

Co stało się z książką?

Kto ją zniszczył?

Czy takie zachowanie było właściwe?

Skąd dziewczynki miały książkę?

Co musiały zrobić po tym, jak zniszczyły książkę?

Co czuły dziewczynki, gdy oddawały książkę do biblioteki?

Co musiały zrobić w bibliotece?

Czy to, co czuły, minęło?

Czy wy też kiedyś wstydziliście się z jakiegoś powodu?

W jakiej to było sytuacji?

Czy to było przyjemne uczucie?

Jak czuliście się, gdy wstyd minął?

2. „Różne zakończenia” – zabawa w kończenie zdań. Rodzicu odczytaj początek zdania,
a dziecko niech je skończy.

Zdania:

Ola nigdy się nie wstydzi gdy...

Klara poczuła wstyd, ale...

Maciej wstydzi się...

Można się zawstydzić, kiedy...

To wstydliva sprawa...

Nie czuję wstydu, kiedy...

Kasia czuła się zawstydzona, gdy...

Wstyd to uczucie, które...

Kiedy się wstydzę...

Materiał dla 6 latków: Kacper K., Ola J., Zosia K., Wiktor K., Zuzia T.

1. „Gdzie jest f?” – Rodzicu poproś aby dziecko przygotowało kilka klocków, koralików
lub innych jednakowych elementów. Np. 10 kasztanów i 2 koralików. Następnie zaproś
dziecko do zabawy: *Za chwilę będę wymieniać słowa, które zawierają głoskę f – na
początku, w środku lub na końcu. Twoim zadaniem jest ułożenie na kartce tyłu*

kasztanów, ile głosek mają te słowa. Poproszę, abyś w miejsce głoski f zamiast kasztana ułożył koralik.

Proponowane słowa: fotel, farba, flaga, foka, kufer, lufa, telefon, kartofel, żyrafa, elf, fotograf, klif, gryf.

2. „Ulubiona książka” – Rodzicu poproś dziecko, by zastanowiło się, jaka jest jego ulubiona książka, kto jest jej głównym bohaterem i jaką historię w niej przedstawiono. Gdy dziecko opowie o swoich ulubionych książkach, poproś, by zastanowiło się, z czego są zrobione książki. Następnie pokieruj rozmową w taki sposób, by dziecko doszło do wniosku, że książki mogą być też elektroniczne – do czytania lub do słuchania.

Na pewno macie takie książki w domu zaprezentuj różne rodzaje książek: albumy, atlasy, beletrystykę, książki obrazkowe, komiksy, książki elektroniczne – e-booki i audiobooki.

3. „F jak fotel, farby, flaga” – prezentacja litery w wyrazie.

Popatrz na ilustrację z prezentacją litery **f**. Dziecko wyklaskuje słowa zgodnie z modelem sylabowym: fla- ga, far- by, fo- tel, jednocześnie wskazując kolejne pola na planszy. Dziecko wraz z Rodzicem liczy sylaby zawarte w wyrazie. Możesz poprosić dziecko o zaproponowanie innego gestu, który pozwoli łatwo pokazać podział na sylaby, np. tupanie, dotykanie podłogi palcem.

Następnie Rodzicu wskaż model głoskowy wyrazu z pól niebieskich (spółgłoski) i czerwonych (samogłoski), i prowadź zabawę z analizą głoskową tak jak wcześniej z analizą sylabową. Dziecko przeliczają głoski, wspomagając się polami na planszy. Rodzicu poproś dziecko o podanie skojarzeń związanych z kształtem litery **F**, **f**. Zaprezentuj sposób pisania liter **F** i **f** na kartce, zwróć uwagę dziecka na kierunek pisania litery oraz na jej miejsce w liniaturze.

4. Wykonajcie proszę polecenia z Kart Pracy 4:

Karta Pracy 4 str. 5a – zaznaczanie głoski **f** w słowach, zaznaczanie liczby głosek w nazwach obrazków.

Karta Pracy 4 str. 5b – pisanie litery **F**, **f** po śladzie, otaczanie pętlą litery **F**, **f** znalezionej wśród innych liter, czytanie tekstu z poznanych liter, rysowanie ilustracji do tekstu.